

بررسی شیوع بیماری شپش سردر کودکان ۳-۷ ساله مهدهای کودک رشت

دکتر جواد گلچای* دکتر منوچهر احمدی قاجاری**

* استادیار گروه پوست - دانشگاه علوم پزشکی گیلان

** رزیدنت گروه پوست - دانشگاه علوم پزشکی گیلان

مقدمه

متاسفانه به جز چند مطالعه محدود بررسی اپیدمیولوژیک شپش در کشور بسیار محدود است. در بررسی اپیدمیولوژیک انجام شده، در مدارس و مهدهای کودک شهر چابهار در بین ۲۲۶۰ دانشآموز معاینه شده، درصد مبتلا به شپش سر بوده اند در این بررسی ۱۳/۴۵ آنودگی مربوط به دخترها و بقیه موارد مربوط به پسرها بوده است(۲).

در بررسی دیگری که در سال ۷۷ در شهرستان بندرانزلی در بین دانش آموزان ابتدائی انجام گرفته شیوع آنودگی به شپش سر ۶/۶٪ گزارش شده گردیده که در این مطالعه نیز آنودگی در دخترها بیشتر از پسرها بوده است(۱).

یافته های فوق نشان می دهد که بیماری شپش مشکل بهداشتی غالب کشورهای جهان اعم از پیشرفت و در حال توسعه است و به نظر می رسد عوامل زیادی از جمله فقر اقتصادی - شرایط بهداشتی نامناسب و شرایط اقلیمی در اشعه آن موثر است هدف از مطالعه اخیر تحقیق فراوانی سنی و جنسی شپش سر و مقایسه میزان آنودگی در بین مهدهای کودک وابسته به دولت و

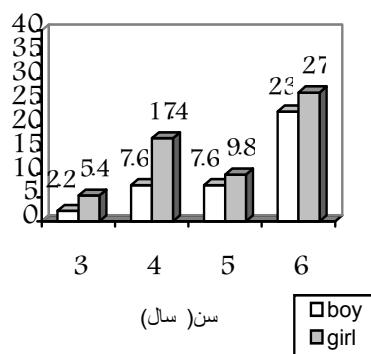
بیماری پدیکولوز در زمرة شایعترین بیماریهایی است که دانش آموزان بالاخص کودکان دبستانی بدان دچار می شوند. در حال حاضر در بسیاری از کشورهای جهان بالاخص در کشورهای توسعه یافته مبارزه وسیع و گسترده ای با اهداف کنترل آنودگی شپش و پیشگیری از شیوع فراگیر بیماری آغاز شده است ولی برابر گزارشات سازمانهای بهداشتی از کشورهای مختلف علیرغم سالها تلاش و صرف هزینه های هنگفت هنوز موفق به کنترل قابل قبول بیماری نگردیده اند، برای نمونه در سال ۱۹۹۴ در آمریکا بیش از ۷۹ میلیون دلار صرف خرید داروهای مبارزه با شپش شده است. برابر آمارهای موجود تخمین زده می شود که موارد آنودگی با شپش در جهان بالغ بر صدها میلیون نفر می باشد و از اوایل دهه ۱۹۶۰ تاکنون در حال افزایش است. در سال ۱۹۷۰ در آمریکا حدود ۶ میلیون نفر آنوده به شپش بوده اند. و در بعضی شهرها مثل نیویورک شیوع بیماری در بین کودکان ۵/۸ درصد گزارش شده است(۱).

بررسی اپیدمیولوژیک در اسرائیل نشان داده است که ۱۴-۱۱ درصد از کودکان ۱۳-۶ ساله در بیت المقدس مبتلا به شپش سر بوده اند(۲)

بودند(نمودار ۱) میزان آلدگی تخمهای زنده شپش ۵/۱ درصد (۹۲ مورد) که از این تعداد ۷۰ نفر در مهدهای وابسته به آموزش و پرورش و بقیه مربوط به سایر مهدهای کودک بود (نمودار شماره ۲) مقایسه انجام شده شیوع آلدگی در مهدهای کودک با توجه به جمعیت آلدده همان گروه نشان میدهد که میزان شیوع آلدگی در مهدهای کودک وابسته به آموزش و پرورش ۷/۴ درصد و در مهدهای کودک خصوصی ۱/۹ درصد است. بنابراین این بررسی نشان می دهد که بیشترین آلدگی شپش در بین کودکان مهدهای کودک وابسته به آموزش و پرورش و کمترین مربوط به مهدهای کودک خصوصی است.

از مجموع ۹۲ کودک آلدده به تخم شپش ۵۴ نفر (درصد) دختر و ۳۸ نفر (۴۶ درصد) پسر بوده اند این بررسی نشان داد که از ۹۲ بیمار آلدده، ۴۸ نفر (۵۲/۱ درصد) دارای موهای بلند (بیش از ۵۰ سانتی متر) و ۴۴ نفر (۴۷/۸ درصد) (کمتر از ۵۰ سانتیمتر) داشتند. همچنین ۸۶ نفر از کودکان موهای صاف و تنها ۶ نفر موهای مجعد داشته اند.

نمودار شماره ۱: شیوع آلدگی شپش سر به تفکیک سن و جنس

خصوصی در شهر رشت که از شرایط نگهداری و اقتصادی متفاوتی برخوردار هستند می باشد.

مواد و روش‌ها

در این مطالعه توصیفی آینده نگر تمامی ۲۹ مهد کودک شهر رشت شامل ۷ مهد کودک وابسته به آموزش و پرورش و ۱۱ مهد کودک خصوصی، ۷ مهد کودک دولتی وابسته به سازمان بهزیستی و ۴ مهد کودک وابسته به کارخانجات در محلوده شهر رشت در سال تحصیلی ۷۷-۷۸ مورد بررسی قرار گرفتند.

در مجموع ۱۷۸۰ کودک در فاصله سنی ۳-۷ ساله به صورت سرشماری (Census) مورد معاینه قرار گرفتند.

نحوه کار بدین شکل بود که با مراجعه به مهدها تمامی کودکان و اطلاعات مربوط به سن، جنس، شغل والدین، افراد خانوار از طریق مراجعه به پرونده آنها مشخص شدند پس از نظر وجود رشک و یا شپش زنده مورد معاینه قرار گرفتند. ابتدا مو با شانه معمولی، شانه و به مدت ۳ دقیقه موها معاینه و موارد مضنون برای جستجوی احتمالی شپش زنده تا ۵ دقیقه ادامه می یافت تمامی موارد مشکوک با استفاده از میکروسکوپ نوری مورد معاینه دقیقتر قرار می گرفت.

نتایج

از مجموع ۱۷۸۰ کودک ۳-۷ ساله در ۷ مهد کودک تحت پوشش آموزش و پرورش (۹۴۲ نفر)، ۱۱ مهد کودک خصوصی (۴۸۲ نفر)، ۷ مهد کودک دولتی زیر نظر سازمان بهزیستی (۲۵۴ نفر) و ۴ مهد کودک در سطح کارخانجات رشت (۱۰۲ نفر) مورد معاینه قرار گرفتند از این تعداد ۹۱۳ نفر پسر و ۸۶۷ نفر دختر بودند.

بیشترین تعداد (۶۳۷ نفر) مربوط به گروه سنی ۶ سال و کمترین تعداد مربوط به گروه سنی ۳ سال

تخم شپش بوده‌اند در همین گزارش شیوع بیماری در دختران و پسران برابر اعلام گردیده است. همین بررسی نشان داد که بیشترین شیوع بیماری در سنین ۶ و ۹ سالگی است^(۴).

در مطالعه دیگری در استرالیا از بین ۴۵۶ دانش‌آموز دبستانی ۳۳/۷ درصد مبتلا به شپش سر بوده‌اند. این مطالعه نشان داد بیماری در دختران شایع‌تر از پسرها است^(۵).

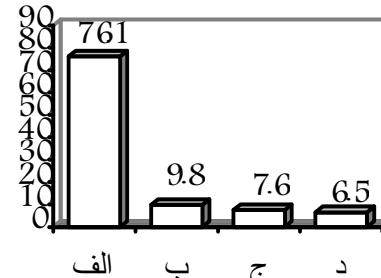
در بررسی که در ایجادان بر روی ۲۲۰۹ کودک ۱۵-۴ سال انجام گردید میزان آلودگی ۱۸/۵ درصد گزارش گردیده است^(۶). همچنین در بررسی انجام شده در تانزانیا شیوع شپش ۵/۳ درصد گزارش شده است^(۷).

در کشور چین از میان ۲۷۲۵ دانش‌آموز دوره ابتدایی میزان آلودگی ۱۲/۸ درصد گزارش گردیده است^(۸). در بررسی انجام شده در بین دانش‌آموزان در انگلستان شیوع بیماری ۲/۴۴ درصد گزارش گردیده است^(۳).

مطالعات انجام شده در کشور بسیار محدود است در بررسی انجام شده در یکی از مدارس چابهار شیوع آلودگی به شپش سر ۱۳/۵ درصد گزارش گردید. و همچنین نتایج حاصل از اجرای طرح مبارزه با شپش سر در شهرستان بندر انزلی میزان آلودگی را در بین ۳۲۱۸ دانش‌آموز دختر و پسر ۶/۲ درصد نشان داد و نهایتاً این بررسی نشان داد که بیشترین موارد آلودگی مربوط به دختران ۱۱-۱۵ ساله ۳۲/۵ درصد است.

بررسی حاضر که اولین بررسی در بین کودکان ۳-۷ ساله در ایران است شیوع بیماری شپش سر ۵/۱ درصد نشان می‌دهد که با نتایج مربوطه در طرح مبارزه با شپش در بندرانزلی مطابقت می‌نماید.

نمودار شماره ۲: توزیع فراوانی آلودگی به شپش سر به تفکیک نوع مهدهای کودک

مهتمتن و بارزترین شکایت در مبتلایان خارش سر بوده که با توجه به سن آنها این یافته چندان قابل اعتماد نبود. شمارش تعداد رشک در مبتلایان نشان داد که ۴۳ نفر (۴۶/۷ درصد) از بیماران کمتر از ۲۰ عدد تخم زنده ۴۰ نفر (۴۳/۴ درصد) بین ۲۱ تا ۵۰ و ۹ نفر (۹/۷ درصد) بیشتر از ۵۰ عدد رشک داشتند شایع‌ترین محل آلودگی ناحیه پشت سر (۴۶ درصد) ورتکس (۴۰ درصد) و در بقیه موارد رشک در تمامی سر پراکنده بود.

بحث و نتیجه گیری

مقایسه شیوع آلودگی به شپش سر در کشورهای مختلف و حتی در بخش‌های مختلف یک کشور بسیار مشکل است و این بدلیل عوامل مداخله‌گر زیادی از جمله شرایط اقلیمی بهداشتی و وضعیت اقتصادی است با توجه به شرایط عمومی و زیستی مناطق شمالی کشور و شیوع زیاد بیماری‌های عفونی و انگلی در این منطقه بررسی شیوع بیماری شپش بین کودکان ۳-۷ سال از سال تحصیلی ۷۷-۷۸ انجام گردید.

برابر آمارهای موجود تخمین زده می‌شود که موارد آلودگی به شپش بالغ بر صدها میلیون نفر است و در بررسی انجام شده در اسرائیل ۱۵-۲۰ درصد از اطفال ۳-۱۴ سال در اورشلیم آلوده به

گیلان بود اغلب بررسی ها از جمله مطالعه حاضر نشان داد که بیماری در دختران شایعتر است در حالیکه Jarnik نشان داد که بیماری در پسرهای با موهای کوتاه شایعتر است.

مقایسه نتایج بررسی های انجام شده در گیلان نشان داد که شیوع شپش در ایران از بسیاری از کشورهای در حال توسعه و حتی پیشرفته کمتر و با برخی از کشورهای ابرابر است. به نظر می رسد بررسیهای مشابه در سایر نقاط کشور می توانند تصویری روشن تر از شیوع شپش سر را در ایران نشان دهد.

Epidemiological studies on head Lice Infestation in Israel. Int, Derma 1990: 29: 502-406.

5. Mumcouglu Ky. Head Lice in Israel. Family Physician 1998: 15: 350-7.
6. Speare R, et al. Head Lice in pupils of a Primary School in Australia. Int J Derma 1999: 38(4): 285-90.
7. Menan El N. guesseang Scalp Pediclosis I School Environment in the Abijan. Bulfen of Institute Pasteur Abijan 1999: 1: 32
8. Henderson CA. Skin Disease in Rural Tanzania. Inte J Derma 1998: 35(9): 640-2.
9. Fan PC, et al. Prevalence and Treatment of Pediculosis Among Aboriginal School Children in Northern Taiwan. kao- Hsiung-T- Hsueh- Ksueh- TSA China. 1999: 164): 209-17.

منابع

1- خلخالی، محمد رسول؛ مسلم، مظفر: طرح مبارزه با شپش سر در روستای کولیور منطقه بندرانزلی: خلاصه طرح. رشت: مرکز بهداشت دانشگاه علوم پزشکی گیلان، ۱۳۷۸.

2- زینی، فریده: بررسی ایدمیولوزیکی و قارچ شناسی کچلی سر در مهدهای کودک چابهار: خلاصه مقاله اولین کنگره سراسری بیماریهای انگلی ایران: زاهدان: دانشگاه علوم پزشکی زاهدان، ۱۳۶۹.

3. Rook, Wilkinson. Textbook of Dermatology. 6thed. Newyork: Blackwell, 1998: 1440- 41.
4. Mumcouoglu, Ky, Miller, etal.

این بررسی نشان که بیشترین موارد آلدگی مربوط به مهدهای کودک وابسته به کارخانجات